

optaget i det Folkethinget forelagte Forslag til Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1850 til 31te Marts 1851. Skulde altsaa dette Forslag, hvorpaa vi ikke troe her at burde gaae nærmere ind, ikke vinde Bifald, vil Udkastet, ikke kunne ophoies til Lov.

ad § 1.

Som i Motiiverne til Udkastet bemærket, er det almindeligt erkendt og tidligere af Regjeringsringen udtalt, at Fæstningsarbeide er en meget uhenftigtsmæssig Straf, der saa snar som muligt bør ophøre, og at Raskphuusarbeide ikke egner sig til at være en egen lovbestemt Straffearart. Vi kunne derfor ikke andet end billige, at begge disse Straffearter ophøre, saasnart det ikke længer er uundgaaelig nødvendigt at bringe dem i Anvendelse.

Som en Redaktionsforandring ved denne Paragraph tillade vi os at foreslaae, at de sidste Ord i første Punktum „Arbeide i Tugthuset“ forandres til „Tugthuusarbeide,“ cfr. § 3.

ad § 2.

Hvorvidt den første Deel af denne Paragraph kan være passende til de Forhold, som indtræde, naar de paatænkte nye Straffeanstalter ere indrettede, seer Udvalget sig for Tiden ikke istand til at bedømme, cfr. Kongl. Resol. 25de Juni 1842, Coll. Tid. fra 1845, Side 113, og da derhos Raskphuus- og Fæstningsarbeide ifølge Paragraphens sidste Deel vilde blive at idømme i enkelte Tilfælde, hvor Forbedringshuusarbeide nu er foreskrevet, saasom for oftere gjentaget Løsgjængeri og Betleri, men vi ikke kunne tilraade en saadan Stjærpelse for den sandsynligvis korte Tid, hvori de ovenanførte 2de Arter af Straffearbeide maae bibeholdes, tillade vi os at foreslaae, at denne Paragraph aldeles bortfalder.

ad § 3.

At den foreslaaede Overgang af Straffeanstalterne fra provindstille til almindelige gjør den i denne Paragraphs første Punktum foreskrevne almindelige Regel nødvendig, maae vi erkjende, men vi tillade os at foreslaae følgende Tillæg til denne Forskrift: „imidlertid vilde de, som ansees med fornævnte Straffearbeide indtil videre være at aflevere

til samme Straffeanstalter, som hidtil.

Hvad derimod Paragraphens sidste Deel angaaer, da kunne vi, saalange nye Reglementer for Arbeidet, Disciplinen og Bespisningen i de forskjellige Straffeanstalter ikke ere udfærdigede, og den størst mulige Gensformighed mellem Straffeanstalter af samme Bessaffenhed tilveiebragt, ikke finde det uden Betænkelighed at overlade til Justitsministeriet at bestemme, i hvilken Straffeanstalt Forbryderne, der ere inddømte i et vist Tugthuus eller Forbedringshuus, vilde have at udstaae denne Straf, eftersom det ligger i Sagens Natur, at de Vilkaar, hvorunder Straffen bringes i Udførelse, og som for Diebliffet upaatvileligt ere ikke lidet forskjellige i de forskjellige Straffeanstalter, maae have en ikke uvæsentlig Indflydelse paa Fangeres Stilling og Befindende.

Vi foreslaae desaaarsag, at Paragraphens 2det Punktum udgaaer, og en ny Paragraph af følgende Indhold:

„Den Omflytning af de Forbrydere, der hidtil ere inddømte i et vist Tugthuus eller Forbedringshuus, som kan blive nødvendig, vil være afhængig af de nærmere Bestemmelser, som ad forfatningsmæssig Wei maatte blive tagne, naar det i § 1 nævnte Tidspunkt er indtruffet.

Ordføreren (Ulrik): Med Hensyn til nærværende Lovudkast i Almindelighed skal jeg tillade mig nogle faa Bemærkninger. Ifølge den danske criminelle Lovgivning finde, som bekendt, fire forskjellige Slags Straffearbeide Sted; nemlig Forbedringshuusarbeide, Tugthuusarbeide, Raskphuusarbeide og Fæstningsarbeide. Lovudkastet gaaer ud paa, at ophæve de to sidste Slags Straffearbeide, saasnart den nye Straffeanstalt, som er under Opførelse ved Hørsens, er færdig. Hvad Fæstningsarbeide angaaer, da har detts Ophævelse allerede i en lang Række af Aar været ønsket fra flere Sider. Fæstningsflaverterne her i Landet ere kun at betragte som Depoter for Forbrydere, hvor de uden regelmæssig Besskæftigelse ere overladte til sig selv, uden at der drages tilbørlig Omhu for deres moralske og religiøse